

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Aegidij Fezard, Hugonis Scriuener, Guilielmi Powel, Elizei Hayewood,
Philippi Harrisoni, Guilielmo Aetoni, Adami Higgins, Roberti Ardeni. n. 22.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

tierit: Hæc illum ægritudo senio confectum ac laboribus postremum occupauit; quo testatum videri voluit Beatissima Virgo, suum fuisse beneficium quidquid ille in Societate aut laborasse aut vixisse potuit: decumbens non cessabat Charitatem Societatis in immerentem prædicare; denique Christi nis armis ad certamen iutum munitus, nono Calendas Februarij Anni millesimi sexcentesimi trigesimi noni, vita hæc mortali relictâ immortalē est auspicatus. Ab anno circiter sexcentesimo professus triū votorum; nam quartum Romę sibi delatum ex humilitate non admisit.

XXII. Ceterorum quos dies abstulit in utraque Germania, ut vita breuior ita quæ laudi verti potuissent ex initis potius coniencia quam ex fructu prædicanda veniunt *Aegidius Fezard*, admissus Romę, abiit post studia Pragam, lociū Patris Ioannis Pauli Campani Tyronum Magistri, & anno uno superfuit. *Hugo Scruener* Herefordiensis, Syntaxin docebat Brunae anno nonagesimo, neque plura memoranrur. *Guilielmo etiam Powello* Dicecensis Assaphensis, post decem annos in Societate positos, & traditas humaniorum literarum disciplinas, quid ab Coloniae commemoratione anno nonagesimo leptimo euenerit non liquet. *Elizæus Hajwood* Londinensis, Iuris Cæfarei licentiatius, cùm operam rudibus in fide instruendis Hallæ aliquamdiu utliter posuisset (quo munere mirificè delectabatur) in Belgum profectus, & Concionatoris, & Præfecti spiritus officiis functus Antwerpia, demum Louanijs diem clausit extreum, anno ab Societate inita duodecimo. Quâ animi libertate le facultatibus exuerit cùm Societatem iniit, *Euerardi Mercuriani* Generalis literæ ad eum decimo quinto Ianuarij Anni septuagesimi quarti scriptæ luculenter ostendunt. "De bonorum vestrorum distributione (inquit non possum non valde probare quod Pater *Franciscus Borgia* Sanctæ memoriae constituit, suaq; Reuerentia habuit ratum, nimurum ut æquis partibus suæ, Louaniensi, Colonienſi, & Monachiensi Collegijs portiones obtinant. De altero florenorum quingentorum reditu, quem meo arbitratui relinqui integrum scribitis, non video cuinam Collegio fructuosius quam Louaniensi ea bona legari possint) Hæc Mercurianus Elizæus verò quæ plerique bona, quasi per excellentiam, vocari volunt, nè in bonis quidem habuit. *Philippus Harrisonus* Oxoniensis, confessus Mussiponti studiis, in Philosophia laureatus, eandem Heripoli professus est; deinde etiam Ethicam, & Mathesin; demum Roman vocatus ad Sanctum Petrum, atque edita quatuor votum Professione, in Angliam profectus altero post anno diem obiit.

Guilielmus Aetonus Derbiensis Philosophiam utramque & Mathesin tradidit Coloniae, Treveris, & Moguntiæ; tum Molhemij de Conscientia questiones, ceterisque deinde tanto vero dignis muneribus ibidem perfunctus est, ad annum usque sexagesimum sextum. *Adamus Higgins* Londinensis, Dilingæ & Ingolstadij nouem annis Philosophos est interpretatus; Historiam etiam Sacram & prophanam, & de morib; dubitationes. Hic annis grauis venit Louanium, atque ea propter Olyssiponem primū, deinde Hispanim transl.

Aegidius Fezard.

Hugo Scruener.
Guilielmus Powell.

Elizæus Hajwood.

Philippus Harrisonus

Harrison.

Adamus Higgins

transmissus est, tum Alumnis Seminarij, tum Anglis institutoribus futuris à Confessionibus; vbi consenserens, laborum simul & vitæ finem accepit, post annum sexcentesimum decimum quintum. *Robertus Ardrenus Cicestrensis*, admissus Louanijs leptimo Aprilis anni sexagesimi quinti, per omnia penè Societatis Ministeria gnauum se probauit operarium: nam & humaniora & Mathesim explicuisse memoratur, & functus munib[us] Ministri, Procuratoris, Praefecti spiritus, Concionatoris, Pænitentiarii in Lauretana, & Sancti Petri æde; quo tamen loco ad supernæ felicitatis præmia euolauerit non reperio. Hos habuit Septemtrio.

In Italia
qui clare-
re.

Humphre-
dus VVod-
vvard.

Habetur in
in Collo.
Romæ in-
ter M. SS.

Edmon-
dus.
Harevvod.

Richardus
Tancred.

Thomas
VVar-
coppus.

XXIII. Hospitii & educationis nomine quantum Italæ atque Hispaniæ debeat Anglia, tam cunctis per Europam gentibus est perspectum, tam peruulgatum, ut neque silere fas sit, ne ingrati, neque sat promptum dicere nè in summo beneficio minus eloquentes videamur; & quanquam aëris vietulque à natu[m] discrepantia interitum multis attulerit, plures tamen vtraque redidit Anglie quam lustulit operarios. *Humphredi VVoodward celebris est memoria Mediolani*, vbi sacros codices annis pluribus insigni cum opinione receditæ eruditionis explicuit, & Psalmos Dauidicos docto Commentario illustravit; Eius Commentarii meminit Posseuinus in Apparatu; & extare in hunc diem manuscriptum ea in Prouincia locuples est testis *Ioannes Stephanus Menochius*, qui ei Prouinciæ & Romanæ quondam p[ro]fessus est, codem in genere scriptor inter laudatissimos. *Humphredum* cùm trigesimo Nouembris anni octogesimi leptimi excessisset è viuis, litteræ Breranæ hoc elogio ornant, "Obiit Humphredus Anglus Sacerdos, mira vir eruditione, & scientiâ Dei colendi.)

Edmundum Harewood post gradum in Philosophia adeptum antequam in Societatem adlegeretur, & Theologiae deinde stadium Romæ decursum, vrbs perpetuum habuit inquinilum. Nam vel apud Sanctum Petrum Pænitentiarius, vel in Anglorum Seminario Minister, annos yndeūgenti explesse reperitur: tum valetudinis resarcendæ causa delatus ad domum Probationis in monte Quirinali, sancte peribetur obiisse, vndecimo calendas Octobris anni nonagesimi septimi. *Simon etiam Hunt* ante Edmundum, vigesimo septimo Aprilis anni septuagesimi octaui admissus, dum eodem Pænitentiarij munere fungeretur, diem obiit 11. Junij, anni octogesimi quinti. *Richardus verò Tancredus* viginti duorum annorum iuuenis, studiis Olomutij & Pragæ decursis, traditisq[ue] per biennium græcis literis Viennæ, vocatus in Italiam, diem clausit extremum Patauij, tertio decimo Septembris anni supra quingesimum nouagesimi sexti.

XXIV. *Thomam quoque VVarcopum* vidit Sicilia non diu quidem superstitem, sed memorabili Deimlericordiâ commotum, vt deserta hæresi in qua educatus, orthodoxam fidem, ac deinde sanctiorem viuedi rationem amplectetur. Tertium & vigesimum annum attigerat, litteris non leuiter tinctus, & in tractandis questionibus ab Nouatoribus in disceptatio-